AFGØRELSER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 28. august 2013

om det italienske udkast til dekret om metoderne til angivelse af oprindelsen af langtidsholdbar mælk, UHT-mælk, mikrofiltreret pasteuriseret mælk og mælk pasteuriseret ved høj temperatur

(meddelt under nummer C(2013) 5517)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2013/444/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler [1], særlig artikel 19, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med proceduren i artikel 19, stk. 2, i direktiv 2000/13/EF underrettede de italienske myndigheder den 9. november 2012 Kommissionen om et udkast til dekret om fastsættelse af bl.a. krav om obligatorisk mærkning af langtidsholdbar mælk, UHT-mælk, mikrofiltreret pasteuriseret mælk og mælk pasteuriseret ved høj temperatur.

(2) I henhold til artikel 2, stk. 1, i det anmeldte dekret skal mærkningen af steriliseret langtidsholdbar mælk, UHT-mælk, mikrofiltreret pasteuriseret mælk og mælk pasteuriseret ved høj temperatur angive oprindelseslandet for den mælkeproducerende bedrift, som den behandlede mælk kommer fra, eller bære angivelsen »EU« eller »tredjelande«, hvis mælken kommer fra henholdsvis en eller flere EU-medlemsstater eller tredjelande.

(3) Direktiv 2000/13/EF indebærer harmonisering af bestemmelserne om mærkning af fødevarer ved at foreskrive dels en harmonisering af visse nationale bestemmelser dels en ordning for ikke-harmoniserede nationale bestemmelser. Omfanget af harmoniseringen fremgår af direktivets artikel 3, stk. 1, hvori der opstilles en liste over, hvilke obligatoriske oplysninger mærkningen af fødevarer skal omfatte på de betingelser og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i artikel 4-17.

(4) Det fastsættes i artikel 3, stk. 1, nr. 8), i direktiv 2000/13/EF, at det er obligatorisk at angive det sted, hvor fødevaren har oprindelse eller kommer fra, »i de tilfælde, hvor undladelse heraf ville kunne vildlede forbrugeren med hensyn til levnedsmidlets virkelige oprindelsessted eller det sted, hvor levnedsmidlet egentlig kommer fra«.

(5) Artikel 4, stk. 2, i direktiv 2000/13/EF giver mulighed for, at der kan foreskrives flere obligatoriske oplysninger end dem, der er opregnet i artikel 3, stk. 1, for bestemte fødevarer i form af EU-bestemmelser eller, såfremt der ikke foreligger sådanne bestemmelser, i form af nationale bestemmelser.

(6) For så vidt angår vedtagelse af ikke-harmoniserede nationale bestemmelser, skaber artikel 18, stk. 2, i direktiv 2000/13/EF mulighed herfor, bl.a. hvis de er begrundet i hensyn til beskyttelse af folkesundheden og bekæmpelse af bedrageri, under forudsætning af at de ikke er til hinder for anvendelsen af de definitioner og regler, der er fastsat i direktiv 2000/13/EF. Når en medlemsstat påtænker at udarbejde et udkast til nationale bestemmelser om mærkning, bør det derfor undersøges, om udkastet er i overensstemmelse med ovennævnte krav og bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(7) De italienske myndigheder hævder, at den anmeldte foranstaltning er nødvendig for at sikre beskyttelsen af forbrugernes interesser og styrke forebyggelsen og bekæmpelsen af fødevaresvig. Det forklares, at, i modsætning til de italienske forbrugeres opfattelse, er den mælk, som markedsføres i Italien, ikke kun af national oprindelse, og det er derfor blevet nødvendigt at angive oprindelsen på etiketten for at undgå, at forbrugerne vildledes. På baggrund af ovenstående hævder de italienske myndigheder, at bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, er begrundede i lyset af artikel 3, stk. 1, nr. 8), i direktiv 2000/13/EF.

(8) Med artikel 3, stk. 1, nr. 8), i direktiv 2000/13/EF er der indført en passende mekanisme til imødegåelse af risikoen for, at forbrugere vildledes i tilfælde, hvor visse

[1] EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

elementer kunne antyde, at en given fødevare har en anden oprindelse eller herkomst end den faktiske. Fødevarevirksomhedslederne skal sørge for, at etiketten indeholder oplysninger om det sted, hvor fødevaren har oprindelse eller kommer fra, i de tilfælde hvor undladelse af disse oplysninger ville kunne skabe tvivl hos forbrugeren. De nationale håndhævende myndigheder skal sikre, at denne forpligtelse overholdes.

(9) Bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, i det anmeldte dekret vil medføre, at de pågældende fødevarer altid præsenteres på en sådan måde, at det skaber tvivl hos den italienske forbruger om, hvor fødevarerne egentlig har oprindelse eller kommer fra. Kommissionen bemærker i den forbindelse, at mælk med (meget) begrænset holdbarhed (rå mælk, pasteuriseret mælk) falder uden for det anmeldte dekrets anvendelsesområde. Sidstnævnte kan nemlig netop give forbrugeren indtryk af, at de pågældende mælkeprodukter er af italiensk oprindelse.

(10) Bortset fra henvisningen til behovet for at beskytte forbrugernes interesser har de italienske myndigheder ikke givet nogen tilstrækkelige begrundelser, der kan føre til den konklusion, at det er nødvendigt at have en obligatorisk angivelse af oprindelse for de produkter, der er omhandlet i det anmeldte dekrets artikel 1, ud over den forpligtelse, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, nr. 8), i direktiv 2000/13/EF.

(11) De italienske myndigheder har derfor ikke dokumenteret, at angivelsen af oprindelse som foreskrevet i det anmeldte dekret er nødvendig for at opfylde et af de formål, der er anført i artikel 18, stk. 2, i direktiv 2000/13/EF.

(12) På dette grundlag gør Kommissionen indsigelse mod ovennævnte bestemmelser i det anmeldte dekret i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i direktiv 2000/13/EF.

(13) De italienske myndigheder bør derfor anmodes om ikke at vedtage de pågældende bestemmelser i artikel 2, stk. 1, i det anmeldte dekret.

(14) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den Italienske Republik vedtager ikke bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, i det anmeldte dekret om metoderne til angivelse af oprindelsen af langtidsholdbar mælk, UHT-mælk, mikrofiltreret pasteuriseret mælk og mælk pasteuriseret ved høj temperatur.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2013.

På Kommissionens vegne

Tonio BORG

Medlem af Kommissionen